

BAPTISTEN GEMEENTE

NOORDBERGUM e.o.

DE OPEN DEUR

JULI/AUGUSTUS 2021

De mensen van voorbij

De mensen van voorbij,
ze blijven met ons leven.
De mensen van voorbij,
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen,
in bloemen, geuren, in een lied,
dat opklinkt uit verdriet.

De mensen van voorbij,
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij,
zijn in een ander weten.
Bij God mogen ze wonen;
daar waar géén pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij!

Hanna Lam

Gegevens van onze gemeente kunt u ook vinden op:

<https://www.facebook.com/baptistengemeentenoordbergum>

<https://www.pleinkerk.nl>

DE OPEN DEUR

**Kontaktblad
van de
BAPTISTEN
GEMEENTE
NOORDBERGUM**

Voorganger:

Ds. Tj. Bosscher
Marijkepaed 53,
9257 VB Noordburgum
0511-401569
voorganger@pleinkerk.nl

Secretariaat:

Tj. Van der Veen
Veldmansweg 30a
9257 VS Noordburgum
0511-475326
secretariaat@pleinkerk.nl

Redactie:

A. Eizema
Schoolstraat 140
9251 ED Burgum
0511-465733
deopendeur@hotmail.com

Bankrekeningnummer:

NL75 RABO 0349 8016 57,
t.n.v. Baptistengemeente
Noordbergum

**Kerkgebouw:
Zevenhuisterweg 39
9257 VH Noordburgum
Telefoon 0511-474091**

Bij de voorplaat:

Vakantie

INHOUDSOPGAVE:

De mensen van voorbij	2
Inhoudsopgave	3
De overdenking	4
Van de bestuurstafel	6
Opiniestuk	8
Van Klaas Willem	10
Overlijden br. Reinder Taekema	12
Overlijden br. Sape Roosma	14
In memoriam br. Reinder Taekema	16
In memoriam br. Sape Roosma	19
Dankbetuiging	21
Woordzoeker	22
Nieuws van Unie-ABC	23
Kerkdiensten in juli 2021	24
Kerkdiensten in augustus 2021	25
Al gaat het kwaad in volle vaart	26

De overdenking

'Het echte geluk is voor mensen die weten dat ze God nodig hebben. Want voor hen is Gods nieuwe wereld.'

Mattheus 5:3 (Bijbel in gewone taal)

Deze tekst kreeg ik op mijn computer op de dag dat ik met dit stukje begon te schrijven. Het is de eerste van de zgn. zaligsprekingen, maar dan in de weergave zoals die in de *'Bijbel in gewone taal'* staat.

Het valt meteen op dat het hier om een radicale verandering van de gebruikte woorden gaat. In oudere vertalingen worden de woorden zalig zijn/worden; armen van geest en Koninkrijk der hemelen gebruikt. Deze 'zaligsprekingen', of kunnen we maar beter spreken van 'geluk-wensen', staan aan het begin van de bekende 'Bergrede'. In de uitleg of verklaringen van 'Het Boek' staat dat we deze woorden van Jezus als een ethische code voor de discipelen en als een maatstaf voor het gedrag van alle gelovigen kunnen verstaan.

Zoals u weet heeft elk land een 'grondwet' en ik noem de Bergrede wel de grondwet van het Koninkrijk van God of zoals het in bovenstaande tekst staat: Gods nieuwe wereld. Niet elke weergave van de teksten zoals die in de Bijbel in gewone taal staat spreekt mij aan, soms voel ik me beter thuis bij de oude bekende woorden. Maar in bovenstaande tekst kan ik mij goed vinden. Neem het woord 'zalig'. In mijn jonge jaren kende ik het woord alleen maar van kerstkaarten: 'Zalig kerstfeest of een zalig Nieuwjaar...'. Iets wat voor mijn gevoel vooral door 'Roomse' mensen gebruikt werd. (Rare ideeën houden wij er toch op na). Dat het woord zalig iets met de eeuwigheid had te maken kwam er later voor in de plaats. Maar ook voor onze huidige (aardse) tijd is het vanzelf van grote betekenis. Als wij ons nu al geborgen

weten in Gods liefde en genade door onze Here Jezus, dan zijn we al gelukzalige mensen. En dat woord is toch hetzelfde als '*het echte geluk*' uit bovenstaande tekst.

Dan de uitdrukking 'armen van geest'. Het eerst wat bij ons opkomt zou kunnen zijn, dat het hier over mensen met een (verstandelijke) beperking gaat. Dat heb ik ook wel zo in een preek horen uitleggen. En op zich is dat vanzelf een troostrijke gedachte: Als je het niet allemaal kunt begrijpen of beredeneren wat Gods liefde voor jou betekent, dan mogen we weten dat er voor hun ook deelname in het Koninkrijk van God is. Maar ik voel ook veel voor de weergave in deze nieuwe vertaling: *Mensen die weten dat ze God nodig hebben*. In de NBV staat: Wie nederig van hart zijn. Dat komt eigenlijk op hetzelfde neer. Weten dat wij zelf niet aan onze 'verlossing' kunnen bijdragen. Dat we God en zijn oplossing: 'Jezus Christus' verlossingswerk' nodig hebben. Als we dat geloven, en hoe simpel kan het zijn, dan zijn we kinderen van God en hebben we deel aan die nieuwe toekomst.

Dat is dus deel uit mogen maken van 'Gods nieuwe wereld'. Ook wel genoemd 'Koninkrijk der hemelen'. Dat dit Koninkrijk in de hemel bij God begint, maar zal neerdalen op aarde of op een nieuwe aarde. Of moeten we spreken van een vernieuwde aarde? Daar kunnen we nog wel een boom over opzetten, maar dat laat ik nu maar. Het zal prachtig zijn: Vol van de gerechtigheid van God. Ieder zal tot zijn/haar recht komen. Dan zal er '*echt geluk*' zijn. Ik las nog dat echt geluk bestaat uit '*hoop en blijdschap*', die niet afhankelijk is van uiterlijke omstandigheden. Dat is nu op aarde vaak wel zo.

'Hoop en blijdschap' zijn de hoogste vormen van geluk en dat vind je door dicht bij God te leven en Hem te dienen en te gehoorzamen. En daar mogen wij ons nu al in oefenen, want het Koninkrijk is in aantocht!

Dat brengt mij tot slot nog bij de toespraak van Petrus op de Pinksterdag en de reactie van de mensen daarop: 'Wat moeten wij doen?'

Nu, na Pinksteren, mogen we met z'n allen aan de slag gaan. Tijdens de coronacrisis en de beperkingen daardoor wilden we graag terug naar het 'oude normaal', maar men spreekt nu ook over een 'nieuw normaal', want we kunnen niet terug naar het oude.

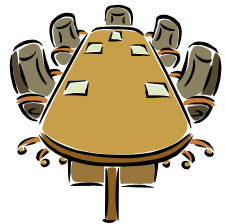
Hoe kunnen wij als gemeente naar een 'nieuw normaal' gaan? Hoe moet dat er uit zien? Is de behoefte er nog wel om elkaar op de oude wijze te ontmoeten? En hoe wekken wij de mensen op zodat ze de vraag aan ons stellen: Wat moeten wij doen om behouden te worden, om ook deel te gaan uitmaken van die nieuwe wereld, Gods nieuwe wereld?

Uitdagingen waar we samen aan mogen werken. Doet u ook mee?

Bram Postma.

Van de bestuurstafel

Op zondag 6 juni is er in de dienst afscheid genomen van zr. Renate Wiersma-Lubach als lid van het Pastorale team en van br. Klaas Willem Wiersma als lid van de Raad van Oudsten. Voor beiden was de eerste termijn voorbij en zij willen zich nu op andere zaken richten. In dezelfde dienst zijn zr. Eke van der Veen-Kloetstra en br. Jacob Ykema ingezegend als respectievelijk lid van het Pastorale team en als oudste (RvO). We zijn blij en dankbaar dat daarmee de vacatures weer vervuld zijn. Voor wat de RvO betreft is er in de raadsvergadering van 14 juni een nieuwe RvO voorzitter

gekozen, die daarmee ook voorzitter van de gemeente is. Het is br. Bram Postma geworden. Het ZB heeft het buitenschilderwerk van de gebouwen aan schildersbedrijf Pieter Eldering gegund. Het plan is dat er na de bouwvakvakantie een begin mee wordt gemaakt.

Bezoekers van de diensten zullen intussen wel gemerkt hebben dat het geprojecteerde beamerbeeld erg achteruit is gegaan. Het is soms bijna niet te lezen. En degene die de diensten thuis via YouTube online bekijken zullen opmerken dat de kwaliteit van het beeld toch niet zo best is. Na onderzoek en kostenberekening van het verbeterproject heeft de raad van de gemeente gedacht dat dit project eigenlijk wel door dient te gaan. Er zit wel een aardig bedrag in het Fonds 'Beeld en Geluid', maar dat is niet voldoende. Het bestuur bezint zich nog op een mogelijke financiering van het tekort. Binnenkort hopen we daar meer over bekend te kunnen maken.

Er is door een delegatie van het ZB overleg geweest met br. Jan Eefting, de opsteller van het zgn. MeerJarenOnderhoudsPlan (mjop).

Het is de bedoeling om dit plan na de zomerperiode in een ledenvergadering (als dit weer mogelijk is) aan u voor te leggen. Gelukkig gaat het met de bestrijding van het Coronavirus de goede kant op. Er is een verruiming van het aantal bezoekers aan de diensten mogelijk. Er is een herschikking van de stoelen in de kerkzaal gemaakt. Dus als u een tijd niet geweest bent.....

Door de werkgroep biodiversiteit die in Noardburgum onderzoekt wat er aan groenvoorziening verbeterd kan worden, is er een plan voor ons kerkplein ingediend. Volgens dit plan kan er nog wel wat aan gedaan worden. We hebben ernaar gekeken en een aantal aanbevelingen geaccepteerd. Voorwaarde voor ons is dat

er genoeg ruimte overblijft voor activiteiten op het plein en ruimte voor hulpverlening bij calamiteiten. De kosten van het plan komen niet voor rekening van onze gemeente.

Dit zijn op dit moment wel de belangrijkste zaken om aan u door te geven. Zoals altijd. Tot slot: Heeft u een vraag of opmerking, stel of maak deze gerust. Graag schriftelijk (per mail) aan secretariaat@pleinkerker.nl of per brief aan de secretaris.

Met hartelijke groet.

Het bestuur.

Opiniestuk

Wat mij opvalt in onze kerken en ook in onze eigen gemeente dat wij zo weinig horen over de relatie GODS WOORD – ISRAËL – DE KERK(EN).

IK schrijf dit stukje n.a.v. de recente beschietingen vanuit GAZA op Israël. Veel protesten in ons land en in de overgrote meerderheid van de pers tegen Israël en hysterische oproepen ten gunste van hun tegenstanders over zogenaamde bezetting van gestolen gebieden.

Weinigen in het westen maken zich druk over de oorlog in Oost-Oekraïne, inmiddels al meer dan 10.000 doden. De oorlog in de regio Tigray in Ethiopië met veel doden en grote vluchtelingen stromen. De oorlog in Tsjetsjenië destijds(eind negentiger jaren) tot 200.000 doden. En zo zou ik vele voorbeelden kunnen noemen. Waarom valt de hele wereld al de gehele mensheid over Israël en de Joden ?

Er is een diepere oorzaak van de voortdurende haat tegen de joden. Ik weet niet of u wel eens luistert naar Christenen voor Israël. Ten zeerste aanbevolen! Graag wil ik met u iets delen vanuit één van deze uitzendingen: In de loop van de laatste

tientallen jaren zijn er ca 17.000 raketten op Israël afgeschoten Katyusha raketten uit Libanon, Scud raketten uit Irak en nu weer vanuit GAZA door Hamas. Aan het einde van dit stuk nog iets meer over de haat tegen de joden en Israël.

Wat zegt de Bijbel in casu wat zegt GOD.

Hosea 11: Toen Israël een kind was, heb ik het liefgehad en uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen. (Het is een liefdesrelatie, God beschouwt de kinderen Israëls als zijn zoon)

Genesis 12:7 - Toen verscheen de HERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal IK dit land geven.

Psalm 105:11 - U zal ik het land Kanaän geven als het u toegemeten erfdeel. (Het is een eeuwig verbond van GOD).

Genesis 17:8 - IK zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän tot een altoos durende bezitting geven.

Deuteronomium 7 vanaf vers 7: Niet, omdat gij talrijker waart dan enig ander volk heeft de HERE zich aan u verbonden en uitverkoren, veeleer zijt gij het kleinste van alle volken.

Weet u de Babyloniërs verwoestten al Jeruzalem, Haman wilde het gehele Joodse volk uitroeien. Hitler wilde hetzelfde en vermoorde 6 miljoen joden in de concentratie-en gas kampen. De progroms in Rusland en de Oekraïne. Ook in Iran brult de leiding dat de joden van de aardbodem moeten verdwijnen en in zee gedreven worden.

Het is ten diepste de haat tegen de GOD van Israël die speelt. De GOD van Abraham, de GOD van Izaäk en de GOD van Jacob. JEZUS was zelf een jood. Geboren uit een joodse vrouw en bezwangerd door de HEILIGE GEEST.

Psalm 83 vers 5: De haters van GODS volk en zijn beschermelingen zeggen: Laten wij hen als volk verdelgen.

(Waar hebben we dit in de geschiedenis vaker gehoord en horen wij het nog steeds?!) GOD komt en de machten der duisternis weten dat.

Echter GOD volvoert ZIJN PLAN: Geen één van zijn beloften zal ledig ter aarde vallen. Al zullen de bergen wankelen en de rotsen in zee storten, het woord van GOD blijft gestand, zijn beloften wankelen niet. Dat zien wij heden ten dage: Jesaja 43 vanaf vers 5: Vrees niet, want IK ben met u: IK doe uw nakroost uit het oosten komen en vergader u van het westen. IK zeg tot het noorden Geef en tot het zuiden: Houd niet terug. Breng mijn zonen van verre en mijn dochters van het uiteinde der aarde.

Het anti-semitisme en de plannen van de vernietiging duiken overal en ten allen tijde weer op. Soms heel fijntjes verpakt. Laten wij als kerken, beter gezegd als Christenen onze mening nog horen of laten wij ons zo veel mogelijk zand in de ogen strooien ?

De GOD van de bijbel houdt van Israël en vervult ZIJN BELOFTEN. JEZUS zal terugkomen in Jeruzalem.

Sjaloom vrienden,
Anne van der Veen.

Lieve broeders en zusters.

Ik ben op dit moment best wel wat gespannen omdat ik nog een stukje moet schrijven voor ons gemeentebblad. En ik weet nog niet wat of waar dit over moet gaan. Het is dan ook meteen het laatste wat ik als bestuurslid in De Open Deur plaats.

Terug kijkend op de afgelopen periode als raadslid en de laatste jaren als voorzitter bekruipt mij een gevoel van dankbaarheid.

Het is fijn om met zo een groep mensen de Here God en Zijn gemeente te mogen dienen. Als raad hebben we een dienende taak binnen de gemeente. Toch heb ik altijd geprobeerd om binnen deze kaders alles van God te verwachten. Hij wil door ons heen werken.

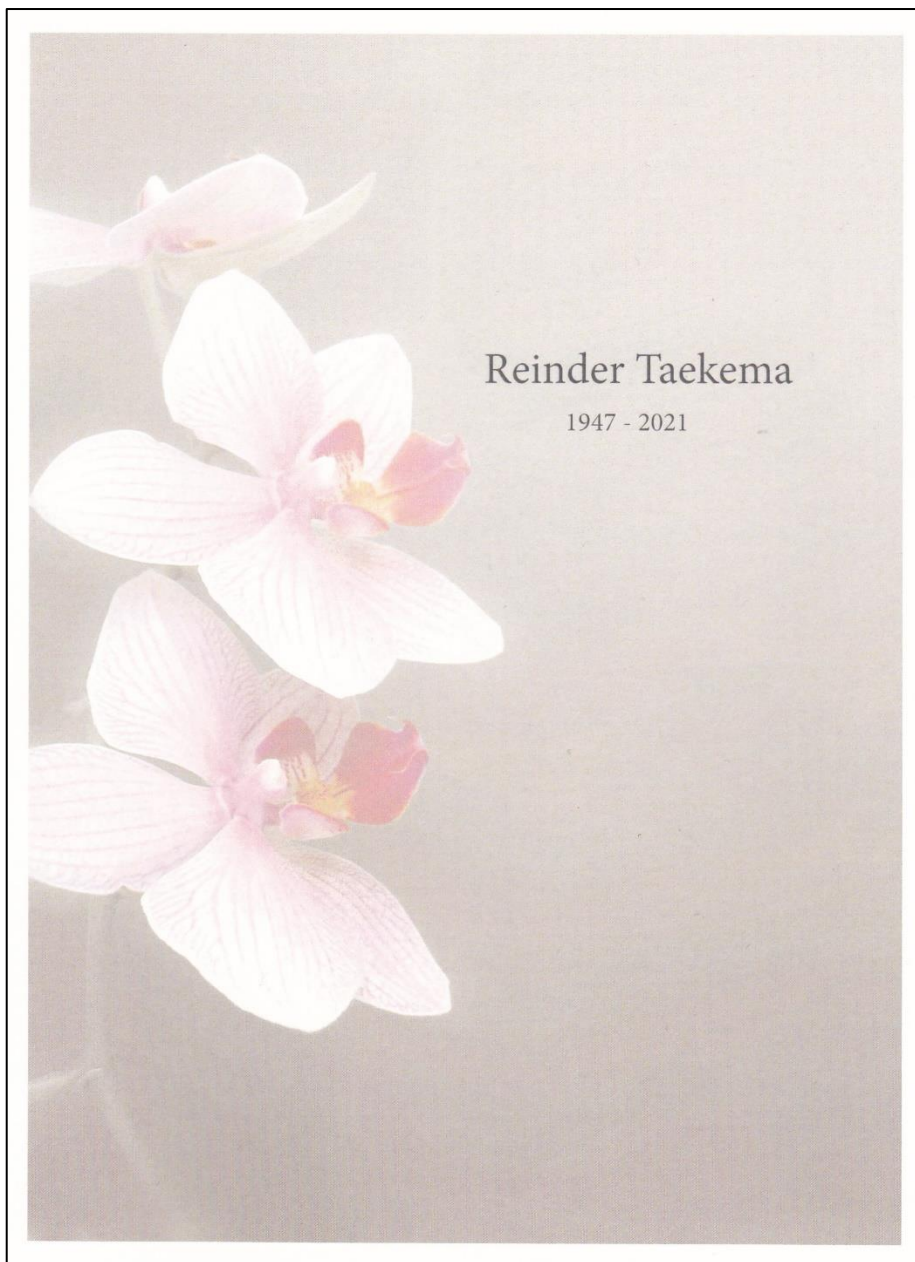
Weet je. Ten diepste heeft God ons niet nodig. Als Hij een ezel kan laten praten, zoals bij Bileam. Dan kan Hij ook de kat van de burens gebruiken om tot Zijn doel te komen.

Maar, toch heeft Hij ervoor gekozen om ons te willen gebruiken. Hij wil jou en mij gebruiken om tot Zijn doel te komen. Om ons daarvoor toe te rusten heeft hij zijn Heilige Geest gegeven. Zo wordt aan ons de taak gegeven om ons te laten leiden door die Geest. Door ons te richten op de Drieenige God. Vader Zoon en Heilige Geest. Door tijd met Hem door te brengen. Tijd met Hem doorbrengen is overigens het mooiste waar wij God mee kunnen bekoren. Hij vindt het geweldig wanneer we tijd met Hem doorbrengen.

Als grootvader (pake) vond mijn kleindochter het geweldig om pake zijn nagels te gaan lakken. En weet je? Pake vindt het geweldig wanneer zijn kleindochter tijd steekt in hem. Wanneer zij pake nog mooier wil maken dan hij al is. Precies zo vindt God het geweldig als wij tijd steken in onze omgang met Hem.

En, vergeet nooit dat we alles van Hem mogen verwachten. Wanneer Hij een ezel kan laten praten en noem alle bijzondere dingen en wonderen maar op welke in de Bijbel beschreven staan, dan kan Hij ook alles doen wat wij in geloof van Hem verwachten.

Met vriendelijke groeten,
Klaas Willem.

*Als het lichaam niet meer wil en het leven wordt een lijden,
kan men dankbaar zijn als God het komt bevrijden.*

Moegestreden maar door liefde omringd is van ons heengegaan
mijn lieve man, onze heit en pake

Reinder Taekema

★ Rijperkerk, 1 mei 1947

† Burgum, 1 juni 2021

49 jaar

Lidy Taekema - Rieks

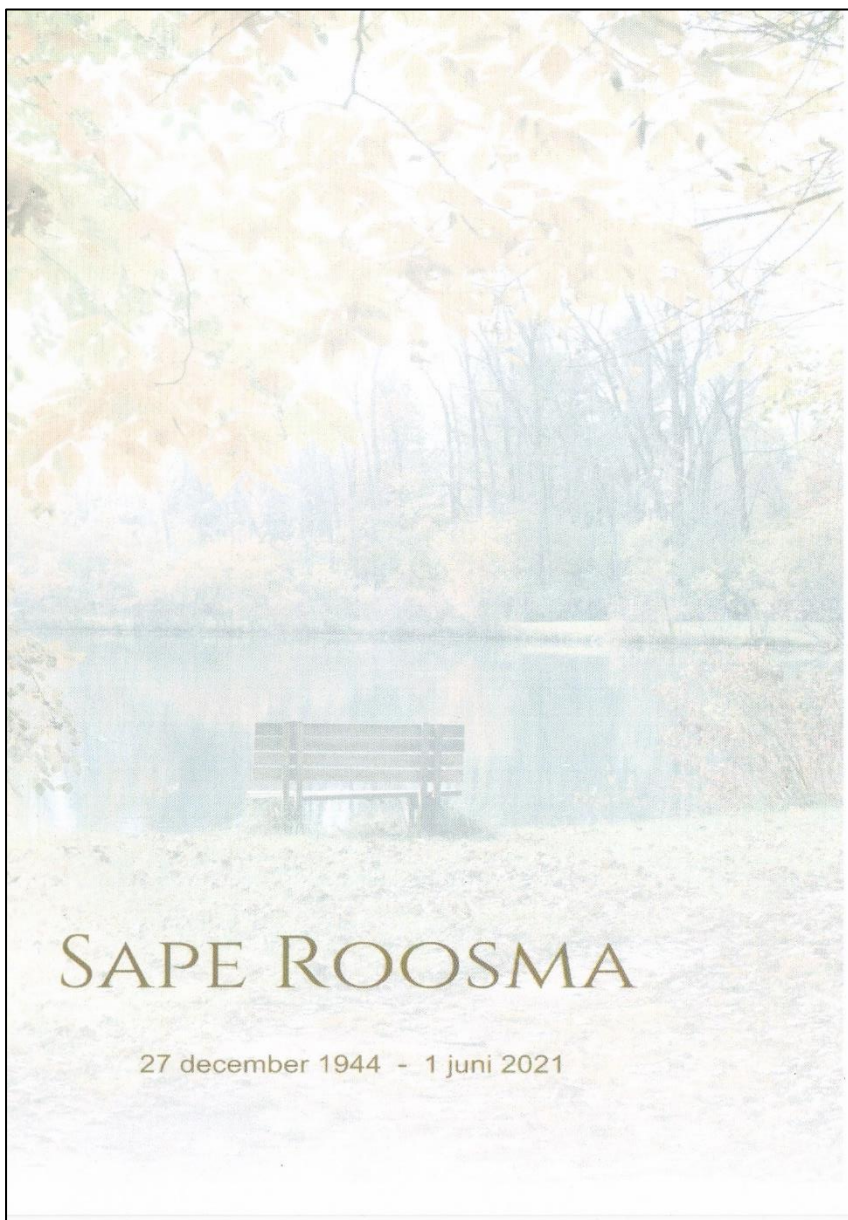
Linda en Theo
Bennie en Miranda
Reinder en Manuela
Aline

Jacqueline en Herman

Annemarie en Alex
Nathan
Lucas

*Onze speciale dank gaat uit naar huisarts Hamstra,
Thuiszorg Burgum West en Oranjestins.*

De afscheidsdienst is op zaterdag 5 juni om 10.15 uur in It Stee fan ôfskie,
Schoolstraat 102 in Burgum. Aansluitend brengen we Reinder naar de
begraafplaats bij de Kruiskerk, Nieuwstad 5 in Burgum.
Gelegenheid tot condoleren vanaf 9.30 uur.

SAPE ROOSMA

27 december 1944 - 1 juni 2021

*"Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen
dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht,
geen pijn, want wat er eerst was is voorbij".*
Openbaring 21: 4

Na een periode van afnemende gezondheid is rustig ingeslapen
ús heit en pake

SAPE ROOSMA

★ 27 december 1944

† 1 juni 2021

sinds 2 februari 2016 weduwnaar van Antje Roosma-van Kammen.

Gerrit

Gretha en Leo † , Gerrit
Rick, Richard

Djoerd †

Djoerd
Stefan

Correspondentieadres:

D. Roosma, De Flearen 20, 9281 RG Harkema.

De rouwdienst zal plaatsvinden op maandag 7 juni om 13.30 uur in
uitvaartcentrum Memento Mori, Nijeboorren 3 te Harkema, aansluitend
is de begrafenis te Harkema.

Gelegenheid tot condoleren van 13.00 uur tot 13.30 uur in
bovengenoemd uitvaartcentrum.

Volgens de richtlijnen van het RIVM is het dragen van een mondkapje verplicht.

In Memoriam br. Reinder Taekema

Vandaag gedenken wij het leven van Reinder Taekema. Geboren 1 mei 1947 te Ryptsjerk, overleden 1 juni 2021 te Burgum na een leven met veel fysieke medische problemen. Zoon van Marten en Jantje Taekema- Venema. Reinder was enigst kind.

Reinder groeide grotendeels op in Noardburgum en was van jongs af aan betrokken bij de Baptisten gemeente Noardburgum en via die weg leerde hij Lidy Rieks kennen.

Liefde op het eerste gezicht, ze traden 14 december 1971 in het huwelijk en zouden dan komend december ook 50 jaar getrouwd zijn. Lidy, onze mem was zijn alles.

Met dit huwelijk kreeg hij er een liefdevolle familie bij, opa en oma Rieks voor hem pa en moe, en Arend en Roelie.

Heit en mem kregen samen drie dochters: Linda, Jacqueliën en mij, Annemarie.

En mochten ze 6 kleinkinderen ontvangen. Zoals Heit zou zeggen, ik bin in ryk man.

Als jonge Reinder had hij diverse baantjes als werken bij de benzinepomp, ijservlechter en schilder. Maar zijn grootste liefde was toch het vak van bloemist. Ondanks zijn vroege gehele afkeuring om niet meer te werken is deze liefde voor bloemen altijd gebleven.

De bloemenwereld heeft altijd centraal gestaan. Zolang het kon, ging hij elke vrijdag naar de markt en haalde voor mem bloemen. En met hun trouwdag steevast kwamen er 2 kerststerren.

Toen zijn dochters in het huwelijk traden had Heit invloed op onze trouwboeketten en regelde dit met precisie.

Een actieve heit, vele kilometers fietsen, hij wist alle fietspaden. Samen vissen of kievietseieren zoeken. Hij nam altijd wel één van ons meiden mee of ging met zijn kameraad, Henk Koster, de buurtjes Gruppelaar of met zijn Ome Sietse. Zij speelden een belangrijke rol in zijn sociale leven.

Heit, een echte meidenvader. Hij liet rustig toe dat we zijn nagels lakten, vond het heerlijk om met ons te winkelen. Maar leerde ons ook hoe we onze eigen fietsband moesten plakken. We moesten immers later onze eigen boontjes kunnen doppen.

Heit was creatief, actief, kon heerlijk koken en had twee rechter handen. Iets wat hij in de loop der jaren steeds een beetje meer moest loslaten omdat het niet meer lukte door zijn fysieke achteruitgang.

Heit, een zeer gelovig man. Die als gedoopt lid van de Baptisten gemeente daar ook zijn steentje bijdroeg. Zondagschoolleider, jeugdleider en ook voor het kosterwerk draaide hij zijn hand niet om. Heit was een beetje erg traditioneel, dit betekende dat wij op zondag toch echt wel in een jurk werden verwacht en hijzelf het liefst in pak was. Wanneer we dan op zondagavond naar de kerk gingen, heit in pak met zijn te zware aftershave dan wist je dat je als je een pepermuntje uit zijn jaszak kreeg, je eerst dat laagje aftershave ging proeven.

Een trots man die veel kracht uit zijn geloof haalde om zijn eigen pijn de baas te kunnen zijn. Wanneer je hem dan ook vroeg: hoe gaat het? zei hij steevast, bést! Het luisteren naar liederen uit Johannes de Heer, kijken naar de preken samen met mem en het uitspreken van zijn krachtige gebeden toonden zijn rotsvaste geloof.

Helaas door zijn ziekte kwam hij al jaren niet meer in de kerk maar zijn vertrouwen in zijn Heer en Heiland bleef.

Nu in de laatste periode van zijn leven, waarin hij vaak verward was, was het voor ons bijzonder om te zien dat wanneer je hem vroeg om te bidden; zijn stem herrees, krachtig werd en hij zonder moeite een gebed bad.

Zoals ik al eerder noemde een echte meidenvader die alleen het beste aan zijn dochters gunde en dus ook zijn mening over eventuele partnerkeuze niet onder stoelen en banken schoof.

Heit was duidelijk, soms een tikkie erg streng en of het altijd rechtvaardig was, daar kunnen we nog over discussiëren. Maar bovenal was heit een enorme teddybeer met een hoog knuffelgehalte. Die zijn

liefde voor zijn vrouw en ons als kinderen durfde uit te spreken en ook duidelijk liet merken.

En heit leeft in ons voort, Linda met haar groene vingers, Jacqueliën heeft zijn emotionele kant en ik het spreken. En ook in zijn kleinkinderen zien we niet alleen zijn naam terug, maar ook zeker echte Taekema eigenschappen. Hij was trots en wijs met al zijn kleinkinderen. Mem was zijn alles. Ze heeft hem 49 jaar liefdevol verzorgd. En daar mag mem trots op zijn, maar wij als kinderen zijn dat zeker.

De zorg werd het laatste stukje echt te zwaar. Heit en mem kregen veel hulp van de thuiszorg en hun huisarts.

Het feit dat Linda in hetzelfde dorp woonde en er minimaal 3x in de week bij hen was, was voor hun een anker. Een enorme steun. En we zijn Linda dankbaar.

Zijn herstel na ziekenhuisopnames en na een delier, duurden steeds langer en ondanks de liefdevolle zorg van mem met hulp van de thuiszorg, kon het thuis niet meer.

En zo werd in samenspraak met heit, mem en ons als dochters besloten dat heit naar Oranjestad ging verhuizen. Een enorme stap voor beiden, maar ook voor ons als kinderen.

Hoewel heit het enerzijds wist dat het niet anders kon, was hij toch het liefst bij mem.

Eenmaal verhuist ging het helaas in sneltrein vaart achteruit, een val van het bed, daaruit voortkomende een beroerte maakten dat heit echt helemaal op was. We hebben elk op ons eigen manier afscheid kunnen en mogen nemen. Linda was als laatste bij hem en zei: heit mag nu wel heel lang gaan slapen. Hij heeft naar haar geluisterd en is 1 juni om 6.00 niet meer wakker geworden.

Met zijn overlijden is hij thuis. Maar dan bij zijn Hemelse vader, waarbij wij weten dat er geen pijn, verdriet en geen lijden meer is. We zijn verdrietig maar het is goed zo. Tot ziens heit! We will meet again!

Annemarie.

In Memoriam br. Sape Roosma

Sape werd op 27 december 1944 geboren in Noardburgum als 3^e kind van Geertje en Gerrit Roosma. Na hem werden er nog drie kinderen geboren waardoor hij opgroeide in een gezin met zes kinderen. Al vanaf het begin van zijn leven moest Sape regelmatig het ziekenhuis bezoeken. Hij leed aan hemofilie waardoor hij altijd moest oppassen voor bloedingen. Sape liet zich hierdoor echter niet beperken. Het was een lieve jongen maar hij had ook een avontuurlijke geest. Hij had z gezegd een prettige ondeugendheid over zich. Dat zorgde er dan ook weer voor dat een ongelukje in een klein hoekje zat waardoor hij weer in het ziekenhuis belande.

Sape kreeg ondanks zijn ziekte nog wel de gelegenheid om de lagere school af te ronden maar een vervolgopleiding zat er niet in. Het schildersvak leerde hij dan ook van zijn vader die ook schilder was. Ook bezorgde hij in zijn jeugd krantjes en hield hij zich regelmatig bezig met muziek. Een deel van zijn leven was betrokken op de kerk. Hij bezocht in de baptisten gemeente de knapenvereniging en de jeugd en had daar veel plezier. Het geloof heeft altijd in zijn leven een grote rol gespeeld. Tijdens een bezoek aan de Pinkstergemeente in Zwaagwesteinde werd er een oproep gedaan om een keuze voor de Heer te maken en om je te laten dopen. Sape ging naar voren tijdens de dienst en heeft zich spontaan laten dopen.

Als jongen ging Sape op zoek naar een vrouw die hij ontmoete op de zogenaamde promenade in Harkema. Daar ontmoette hij Antje zijn vrouw. Een probleem was natuurlijk wel de afstand. Maar daar wist Sape wel wat op. Hij nam de auto terwijl hij geen rijbewijs had. Ook kocht hij zich eens een brommer maar die moest direct weer worden ingeleverd van heit. Op de 24^e verjaardag van Sape in het jaar 1968 gaven Antje en Sape elkaar het ja-woord. Aanvankelijk gingen ze wonen aan het Abe Brouwerpad maar Antje kreeg daar heimwee. Daarop zijn ze naar Harkema verhuisd wat verder zijn thuis is gebleven. Sape en Antje ontvingen in dit huwelijk vier kinderen. De geboortes van de kinderen waren in zijn leven toch zeker wel

hoogtepunten. Maar zeker ook de komst later van de pakesissers. Veel plezier mocht Sape beleven aan het weggaan met de boot en het verblijven op de camping. Het ging niet makkelijk om hem ergens te krijgen maar als hij er eenmaal was dan kon hij er van genieten. Ondanks dat Sape geen zwemdiploma had ging hij graag weg met de boot om te varen en te vissen. Ook als schilder was het voor hem geen enkel probleem om de hele dag op een ladder te werken ver boven de grond. Door zijn ziekte kon hij moeilijk bij een baas aan het werk komen. Hij moest als ZZP-er dan ook wel aan de slag om zo de kost te verdienen.

Er waren ook dieptepunten in zijn leven. Als eerste het overlijden van hun zoontje Djoerd. Hij heeft na dit gebeuren veel problemen gehad waardoor hij is veranderd. Sape kon niet huilen en wilde er ook niet over praten. Maar de pijn zat diep van binnen. Aanvankelijk probeerde hij de pijn te verzachten met alcohol, maar dit probleem werd zo groot dat hij een radicale keuze in zijn leven moest maken tussen zijn gezin of het verdrinken van de pijn. Hij koos heel krachtig voor het gezin. Wel kon je merken dat veiligheid in zijn leven een grote rol speelde. Er moest goed worden opgelet en de deuren moesten op slot. Ook kon Sape erg koppig zijn in het vasthouden aan zijn eigen dingen.

In zijn karakter had hij echter ook wel weer dat gemakkelijke. Als het ging om de maatregelen ivm zijn suikerziekte dan trok hij zich daar niet zo veel van aan. Geld was niet belangrijk en er moest altijd genoeg te eten zijn. De borden werden dan ook met een berg gevuld. Maar ook in het verwennen van zichzelf ging hij regelmatig over de grens. Zo bestelde hij gerust een grote familie-frietton alleen maar gevuld met ijs voor zo'n 10 gulden. En als er zoute haring was dan bleef hij zo mogelijk er in dooreten. Geen wonder dat er dan ook regelmatig een probleempje met de suikers was.

Verstrooidheid is ook een kenmerk dat zijn leven tekent. Hij was soms zo maar dingen vergeten die hij kort geleden nog had gedaan. Spulletjes die hij onnadenkend ergens had neergelegd waren dan bijvoorbeeld kwijt. Hij stond er gewoon niet bij stil. Maar ook vergat hij gerust aan anderen iets te geven als ze op bezoek waren.

Natuurlijk was ook het overlijden van Antje in 2016 een dieptepunt voor hem. Hij raakte vanaf dat moment ook nog meer naar binnen gekeerd. De zorg die toen miste liet een groot gat achter. De laatste periode van zijn leven werd die zorg overgenomen doordat er een plekje in het Talmahûs beschikbaar kwam. Het was merkbaar dat de contacten daar hem goed deden. Hij opende zichzelf steeds meer en had soms hele verhalen. Vorige week ging hij echter zeer snel achteruit waardoor de medicatie stopgezet moest worden en er alleen nog zuurstof werd gegeven. Tot zondag was er het idee dat hij nog wat meekreeg van de bezoek , maar daarna zakte hij steeds verder weg. Op dinsdag 1 juni overleed hij in het bijzijn van de kinderen. Zoals hij zijn hele leven heeft mogen getuigen mag hij nu zijn bij zijn Heer Jezus. Alle verdriet en pijn voorbij en op een plek waar geen ziekte meer bestaat. Van die Heer waarover Hij nu bij zijn Heer mag zingen.

D a n k b e t u i g i n g

Lieve mensen,

Even een bedankje voor de mooie kaarten die ik ontving voor mijn verjaardag en vooral voor de opwekkende woorden. Wat belangrijk is dat hé! Het zijn vaak de kleine dingen die een mens kunnen troosten. Ik wil hiermee ook laten weten dat ik God dankbaar ben dat ik de meeste keren dat de kerk open was naar de kerk kon gaan, ik vind gemeentezijn heel belangrijk. Ik zie de kerk als Huis van God en hoop dat iedereen straks weer naar de kerk komt en gemeente wil zijn! Waar ik ook blij mee ben dat ik samen met Jaap door onderdompeling ben gedoopt op mijn verjaardag in juni 2001. Je kiest dan zelf dat je bij God en Jezus wil horen, ik hoop ook dat er nog velen nadenken en zich laten dopen. Ik was alleen met mijn moeder en zij liet mij dopen. maar dan moet de ouder zeggen het kind in geloof op te voeden. Mijn moeder heeft dit gedaan, wat zou ik moeten beginnen zonder geloof in God of in Jezus. Tot slot wens ik jullie allemaal Gods nabijheid en het geloof in Jezus toe.

Een lieve groet van Letty Zuidema-van Sorge.

WOORDZOEKER

De overgebleven letters vormen een woord dat ook weer te maken heeft met onze gemeente.

E	L	M	B	H	G	R	O	E	D	E
S	L	A	C	E	E	P	D	N	A	J
B	I	G	A	E	V	N	E	G	A	T
E	N	N	R	R	I	E	E	E	R	S
E	O	E	E	E	T	E	R	L	S	R
K	L	T	D	I	C	S	B	W	F	O
L	E	I	T	N	E	V	R	O	IJ	W
N	U	S	H	D	E	O	E	R	R	K
Z	M	C	H	R	O	O	M	T	D	A
S	C	H	U	R	E	G	A	E	E	N
D	A	D	E	L	IJ	K	K	L	B	K

--	--	--	--	--	--

BEDRIJFSRAAD
BEMOEIENNIS
BEVERWIJK
CHROOM
DADELIJK
ENGELWORTEL

ESBEEK
GEVIT
GROEDE
HEEREIND
KAMERBREED
KNAKWORSTJE

LINOLEUM
MAGNETISCH
OPVRETEN
SCHUREGA
STRAAL
VENTIEL
ZUIDEINDE

De oplossing van de woordzoeker in De Open Deur van juni 2021 luidt:
PEBBLES

Hans Riphagen nieuwe rector Baptisten Seminarium

Broeder Hans Riphagen is met ingang van 1 september benoemd tot rector van het Baptisten Seminarium. Hans kwam in 2010 in dienst van de Unie als taakveldverantwoordelijke Zending en Diaconaat. Sinds 2018 is hij daarnaast docent Praktische theologie en Liturgiek aan het Seminarium en de afgelopen twee jaar maakte hij deel uit van het driekoppige interim-rectoraat. Hans kent de organisatie dus goed en heeft een hart voor onderzoek, onderwijs, de leergemeenschap en onze geloofsgemeenschap.

KERKDIENSTEN IN JULI 2021

Noordburgum – 10.00 uur

- 04 jul** Voorganger: ds. Tjerk Bosscher
Viering H.A.
Bloemen: zr. M. Wiersma-Boersma
- 11 jul** Voorganger: br. Kees Velker
Bloemen: fam. A. van der Veen
- 18 jul** Voorganger: br. Piet Hollander
Bloemen: fam. A. Kooistra
- 25 jul** Voorganger: ds. Gert Elzen
Bloemen: fam. B. Poeze

Het volgend nummer van 'De Open Deur'
(september 2021) verschijnt op 29 augustus 2021
Copy uiterlijk 22 augustus 2021 inleveren
bij de redactie, het liefst via e-mail:
deopendeur@hotmail.com of baptisten@pleinkerk.nl

KERKDIENSTEN IN AUGUSTUS 2021

Noardburgum – 10.00 uur

- 01 aug** Voorganger: ds. Kina Tigelaar
Viering H.A.
Bloemen: fam. T. de Vries
- 08 aug** Voorganger: ds. Jan Foppen
Bloemen: zr. M. Wiersma-Boersma
- 15 aug** Voorganger: br. Piet Hollander
Bloemen: zr. N. Postma-Mars
- 22 aug** Voorganger: ds. Tjerk Bosscher
Bloemen: zr. J. van der Wal
- 29 aug** Voorganger: da. Joke Verboom-Schotanus
Bloemen: fam. A. van der Veen

Al gaat het kwaad in volle vaart

Al gaat het kwaad in volle vaart,
een dief heeft snode plannen,
straks komt de Dag dat hij vergaat
en nooit meer dreigend voor je staat –
voor altijd uitgebannen!

Al sluipt hij stil als virus rond,
de hele wereld over,
al spaart hij longen, hart noch mond,
al steelt hij mensen, kerngezond –
God arresteert die rover!

Al weet geen sterveling wanneer
en hoe het zal gebeuren,
ons harde lot neemt eens een keer:
geen stad op slot, geen maskers meer –
wijd open alle deuren!

Al geef ik toe dat ik soms beef:
zo talrijk de gevaren –
als ik aan God mij overgeef
klinkt nu al: 'Kind, zowaar ik leef,
jouw ziel zal Ik bewaren!'

André F. Troost